EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2013.8.6.
COM(2013) 573 final

2013/0275 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

- **A javaslat okai és céljai**

A javaslat tárgya az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet (a továbbiakban: alaprendelet) alkalmazása az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára vonatkozó szubvencióellenes eljárásban.

- **Háttér-információk**

Ez a javaslat az alaprendelet végrehajtásával összefüggésben, az abban megállapított tartalmi és eljárási követelményeknek megfelelően lefolytatott vizsgálat eredményeként jött létre.

- **Meglévő rendelkezések a javaslat által érintett területen**

Az Európai Bizottság a 419/2013/EU bizottsági rendelettel ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó rozsdamentes acélhuzal egyes típusainak behozatalára.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival és célkitűzéseivel**

Tárgytalan.

2. KONZULTÁCIÓ AZ ÉRDEKELTEKKEL; HATÁSVIZSGÁLAT

- **Konzultáció az érdekelt felekkel**

Az eljárásban érintett érdekelt felek az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően lehetőséget kaptak arra, hogy a vizsgálat során megvédjék érdekeiket.

- **Szakértői vélemények összegyűjtése és felhasználása**

Külső szakértők bevonására nem volt szükség.

- **Hatásvizsgálat**

Ez a javaslat az alaprendelet végrehajtásának eredményeképpen jött létre.

Az alaprendelet nem ír elő általános hatásvizsgálatot, tartalmazza viszont a vizsgálandó feltételek teljes körű listáját.

3. A JAVASLAT JOGI ELEMEI

- **A javaslat összefoglalása**

A mellékelt tanácsi rendeletjavaslat a támogatásra, kárra, ok-okozati összefüggésre és az uniós érdekre vonatkozó végleges megállapításokon alapul. A Bizottság ezért javasolja, hogy a Tanács fogadja el a mellékelt rendeletjavaslatot, amelyet legkésőbb 2013. szeptember 7-ig ki kell hirdetni.

- **Jogalap**

Az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendelet.

- **A szubszidiaritás elve**

A javaslat az Európai Unió kizárólagos hatáskörébe tartozik, ezért a szubszidiaritás elve nem alkalmazható.

- **Az arányosság elve**

A javaslat megfelel az arányosság elvének a következők miatt:

Az intézkedés formáját a fent említett alaprendelet írja le, és nem hagy teret a nemzeti döntéshozatalnak.

Nem szükséges annak feltüntetése, hogy az Unióra, a nemzeti kormányokra, a regionális és helyi hatóságokra, a gazdasági szereplőkre és a polgárokra háruló pénzügyi és adminisztratív teher hogyan minimalizálható, és milyen mértékben arányos a javaslat célkitűzésével.

- **A jogi aktus típusának megválasztása**

Javasolt aktus: rendelet.

Más jogi aktus nem felelne meg a következők miatt:

Más jogi aktus azért nem lenne megfelelő, mert az alaprendelet nem rendelkezik más választási lehetőségről.

4. KÖLTSÉGVETÉSI HATÁSOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

2013/0275 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS VÉGREHAJTÁSI RENDELETE

az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára vonatkozó végleges kiegyenlítő vám kivetéséről és a kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező támogatott behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. június 11-i 597/2009/EK tanácsi rendeletre[1] (a továbbiakban: alaprendelet) és különösen annak 15. cikkére,

tekintettel a tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően az Európai Bizottság (a továbbiakban: Bizottság) által benyújtott javaslatra,

mivel:

1. AZ ELJÁRÁS

1.1. Ideiglenes intézkedések

(1) A Bizottság a 419/2013/EU rendelettel[2] (a továbbiakban: ideiglenes rendelet) ideiglenes kiegyenlítő vámot vetett ki az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára.

(2) A vizsgálatot az Európai Vas- és Acélipari Szövetség (Eurofer, a továbbiakban: panaszos) által 2012. június 28-án, az egyes rozsdamentes acélhuzal-típusok teljes uniós gyártásának több mint 50%-át kitevő uniós gyártók nevében benyújtott panasz nyomán indították meg.

(3) A párhuzamosan folytatott dömpingellenes vizsgálat keretében a Bizottság a 418/2013/EU rendelettel[3] ideiglenes dömpingellenes vámot vetett ki az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára.

1.2. A vizsgálatban érintett felek

(4) A vizsgálat ideiglenes szakaszában az indiai exportáló gyártók, az uniós gyártók és a független importőrök esetében került sor mintavételre. A mintába felvett importőrök közül azonban két vállalat nem nyújtott be kitöltött kérdőívet, aminek következtében az importőrökre vonatkozó mintavételt nem lehetett elvégezni. Az együttműködő importőrökről rendelkezésre álló valamennyi információt felhasználták a végleges – különösen az uniós érdekre vonatkozó – megállapítások kialakításához.

(5) Egyedi vizsgálatot hét olyan indiai exportáló gyártó kérelmezett, amelyek nem kerültek be a mintába. Közülük ketten benyújtották a kitöltött kérdőíveket, öt vállalat

[1] HL L 188., 2009.7.18., 93. o.
[2] HL L 126., 2013.5.8., 19. o.
[3] HL L 126., 2013.5.8., 1. o.

nem válaszolt a kérdőívre. A két válaszadó gyártóból egy visszavonta az egyedi vizsgálatra irányuló kérelmét. A mintába felvett vállalatokon kívül tehát a Bizottság egy indiai exportáló gyártó kérelmét vizsgálta meg:

– KEI Industries Limited, Újdelhi (a továbbiakban: KEI).

(6) Ettől eltekintve az ideiglenes rendelet (5)–(8), (10)–(12) és (14) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

1.3. Vizsgálati időszak és figyelembe vett időszak

(7) Az ideiglenes rendelet (20) preambulumbekezdésében foglaltaknak megfelelően a támogatás és a kár vizsgálata a 2011. április 1-jétől 2012. március 31-ig tartó időszakra (a továbbiakban: vizsgálati időszak) vonatkozott. A kárfelmérés szempontjából lényeges tendenciák vizsgálata a 2009. január 1-je és 2012. március 31. közötti időszakra (a továbbiakban: figyelembe vett időszak) terjedt ki.

1.4. Az eljárás további menete

(8) Több érdekelt fél – nevezetesen két exportáló gyártó, a panaszos és 11 felhasználó – nyújtott be észrevételt az ideiglenes kiegyenlítő intézkedések elrendeléséhez vezető döntés alapjául szolgáló főbb tények és szempontok nyilvánosságra hozatalát (a továbbiakban: ideiglenes nyilvánosságra hozatal) követően. Minden olyan fél számára biztosítottak meghallgatást, aki azt kérelmezte. A Bizottság folytatta azon információk összegyűjtését, amelyeket a végleges megállapítások kialakításához szükségesnek tartott. A benyújtott észrevételeket megvizsgálták és adott esetben figyelembe vették.

(9) Az érdekelt felek tájékoztatást kaptak azokról a főbb tényekről és szempontokról, amelyek alapján a Bizottság az Indiából származó rozsdamentes acélhuzalok egyes típusainak behozatalára végleges kiegyenlítő vám kivetését és az ideiglenes vám formájában biztosított összegek végleges beszedését kívánta javasolni (a továbbiakban: végleges nyilvánosságra hozatal). Ezen túlmenően a felek számára meghatározott időt biztosítottak arra, hogy megtegyék a végleges nyilvánosságra hozatallal kapcsolatos észrevételeiket. A benyújtott észrevételeket megvizsgálták és adott esetben figyelembe vették.

2. ÉRINTETT TERMÉK ÉS HASONLÓ TERMÉK

(10) Az ideiglenes rendelet (21) preambulumbekezdésében foglalt meghatározásnak megfelelően az érintett termék rozsdamentes acélhuzal, amely:

– 2,5 vagy annál nagyobb tömegszázalékban nikkelt tartalmaz, a 28 tömegszázalék vagy annál több, de 31 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű nikkelt és 20 tömegszázaléknál több, de maximum 22 tömegszázalék krómot tartalmazó huzal kivételével,

– kevesebb, mint 2,5 tömegszázalékban nikkelt tartalmaz, a 13 tömegszázalék vagy annál több, de 25 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű krómot, és 3,5 tömegszázalék vagy annál több, de maximum 6 tömegszázalék alumíniumot tartalmazó huzal kivételével,

Indiából származik, és jelenleg a 7223 00 19 és 7223 00 99 KN-kód alá tartozik.

(11) Néhány felhasználó aggodalmának adott hangot azzal kapcsolatban, hogy a jelek szerint nem történt meg az érintett termék és a hasonló termék különböző típusainak elkülönítése, mivel minden terméktípust kiterjedt termékösszetétel jellemez. Különösen a tekintetben merültek fel aggályok, hogy a vizsgálat során milyen módon biztosítható az összes típusra kiterjedő tisztességes összehasonlítás. A legtöbb

vizsgálathoz hasonlóan az érintett termék meghatározása azonos vagy hasonló alapvető fizikai, műszaki és kémiai jellemzőkkel rendelkező terméktípusok széles körét foglalja magába. Az, hogy az említett jellemzők terméktípusonként változhatnak, valóban azt eredményezi, hogy a típusok széles skáláját kell lefedni. A jelenlegi vizsgálatra is igaz ez a megállapítás. A Bizottság figyelembe vette a terméktípusok közötti különbségeket, és gondoskodott a tisztességes összehasonlításról. Az indiai exportáló gyártók által előállított és értékesített, valamint az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített valamennyi terméktípushoz egyedi termékkódot rendeltek. A kódot a termék főbb jellemzői határozták meg, ebben az esetben az acélminőség, a szakítószilárdság, a bevonat, a felszín, az átmérő és az alak. Az Unióba exportált huzaltípusokat tehát a termékkódok alapján, a velük azonos vagy hasonló jellemzőkkel rendelkező, uniós gazdasági ágazat által előállított és értékesített termékekkel hasonlították össze. E típusok mindegyikére kiterjed az eljárás megindításáról szóló értesítésben[4] és az ideiglenes rendeletben szereplő érintett és hasonló termékre vonatkozó meghatározás.

(12) Az egyik fél ismét jelezte, hogy az úgynevezett „magas műszaki színvonalú” terméktípusok különböznek az érintett termék egyéb típusaitól, és azokkal nem felcserélhetők. Következésképpen a termékmeghatározásból e típusokat ki kell zárni. Az ítélkezési gyakorlat értelmében annak megállapításához, hogy vajon az egyes termékek a köztük fennálló hasonlóság alapján tekinthetők-e egyazon termék részének, meg kell vizsgálni, hogy azok műszaki és fizikai jellemzői megegyeznek-e, az alapvető végfelhasználási területük azonos-e, és ugyanolyan ár-érték aránnyal rendelkeznek-e. Ezzel összefüggésben azt is fel kell mérni, hogy a termékek egymással felcserélhetők-e, illetve egymással versenyben állnak-e[5]. A vizsgálat során bizonyítást nyert, hogy a fél által említett magas műszaki színvonalú terméktípusok a vizsgálat tárgyát képező többi termékekkel azonos alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőkkel rendelkeznek. E típusok rozsdamentes acélból készült huzalok. Félkész acéltermékek minősülnek (amelyeket a legtöbb esetben továbbalakítanak, hogy a késztermékek széles skáláját állítsák elő) és hasonló a gyártási eljárásuk, hasonló berendezéseket alkalmaznak a gyártásukhoz, így a gyártók a kereslet függvényében egyik termékváltozatról a másikra válthatnak. Annak ellenére tehát, hogy a különböző huzaltípusok közvetlenül nem felcserélhetők és nem állnak közvetlen versenyben egymással, a szerződések, amelyekért a gyártók egymással versenyben állnak, a rozsdamentes acélhuzalok széles skáláját lefedik. Ezenfelül, mind az uniós gazdasági ágazat, mind pedig az indiai exportáló gyártók előállítják és értékesítik a hasonló gyártási eljárással készült kérdéses terméktípusokat. Ezért ez az észrevétel nem fogadható el.

(13) A végleges nyilvánosságra hozatalra reagálva az egyik fél jelezte, hogy a Bizottság nem végzett kellően alapos elemzést az úgynevezett magas műszaki színvonalú terméktípusok vizsgálatba történő bevonásának megállapításakor. Ezt az észrevételt elutasítjuk. A vizsgálat során megállapítást nyert, hogy a magas műszaki színvonalú terméktípus – a fenti (12) preambulumbekezdésben említetteknek megfelelően – beletartozik a termékmeghatározásba. Téves a fél azon feltételezése, hogy az ítélkezési gyakorlat szerinti valamennyi feltételnek egyszerre kell teljesülnie. Az ítélkezési gyakorlat alapján a Bizottság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a termékkör

[4] HL C 240., 2012.8.10., 6. o.

[5] A C-595/11 sz. Steinel ügy (2013., még nem tették közzé) 44. pontja.

meghatározását[6] illetően, és az értékelést a Bíróság által kialakított feltételrendszernek megfelelően végzi. Számos alkalommal, mint például a jelen esetben is, az egyes feltételek más–más irányba mutatnak. Az ilyen helyzetekben a Bizottságnak átfogó felmérést kell végeznie, amelyre a jelen eset kapcsán sor került. Téves tehát az érdekelt fél azon feltevése, mely szerint a terméktípusoknak valamennyi jellemző szempontjából meg kell egyezniük, hogy ugyanazon termékmeghatározás alá tartozzanak.

(14) Egyes felhasználók szerint az úgynevezett „200-as sorozatba" tartozó rozsdamentes acélból készült huzalokat ki kell vonni a termékkörből. Különösen azt hangsúlyozták, hogy az Uniós gazdasági ágazat szinte egyáltalán nem gyártja ezt a terméktípust. Ez az állítás azonban nem megalapozott. Először is, az, hogy az uniós gazdasági ágazat nem gyárt bizonyos terméktípust, önmagában még nem elegendő indok arra, hogy a szóban forgó terméktípust kivonják a vizsgálat hatálya alól, amennyiben a gyártási folyamat jellege amúgy lehetővé tenné az uniós gyártók számára e típus előállítását. Másodszor, csakúgy mint a magas műszaki színvonalú huzalok esetében (lásd a fenti (12) preambulumbekezdést), az érintett termék e típusaival kapcsolatban is megállapítást nyert, hogy alapvető fizikai, kémiai és műszaki jellemzőik megegyeznek, illetve hasonlóak az uniós gazdasági ágazat által előállított és értékesített hasonló termék egyéb típusainak jellemzőivel. Ezért ez az észrevétel nem fogadható el.

(15) Meglátásuk szerint a másik lehetőség, hogy az érintett termék meghatározását a huzalalapanyagra is ki kell terjeszteni. A huzalalapanyag az érintett termék gyártásakor alkalmazott nyersanyag, amelyet azonban még más termékek – így például kötőelemek és szegek – előállításához is felhasználnak. Ennek megfelelően nem minősül kész acéltermékeknek, ellentétben a vizsgált termékkel. Az érintett termék vagy a hasonló termék, több más termék mellett, a huzalalapanyagból állítható elő hidegalakítással. Ennek alapján az alaprendelet értelmében nem lehet kiterjeszteni a termékkört a huzalalapanyagra.

(16) A fent említettek alapján az ideiglenes rendelet (21)–(24) preambulumbekezdésében szereplő érintett termékre és hasonló termékre vonatkozó termékmeghatározás megerősítést nyer.

3. A TÁMOGATÁS

3.1. Bevezetés

(17) Az ideiglenes rendelet (25) preambulumbekezdésében az alábbi, az állítások szerint kiegyenlíthető támogatást biztosító rendszerek szerepelnek:

a) Duty Entitlement Passbook szabályozás (vámhitel-szabályozás, a továbbiakban: DEPBS);

b) vám-visszatérítési rendszer (Duty Drawback Scheme, a továbbiakban: DDS),

c) előzetes engedélyezési rendszer (Advance Authorisation Scheme, a továbbiakban: AAS),

d) beruházási javak exportösztönzési rendszere (Export Promotion Capital Goods Scheme, a továbbiakban: EPCGS),

e) exporthitelrendszer (Export Credit Scheme, a továbbiakban: ECS),

[6] A T–170/94. sz. Shanghai Bycicles ügy (EBHT 1997, II–1383. o.) 64. pontja.

f) a piacra összpontosító rendszer (Focus Market Scheme, a továbbiakban: FMS),

g) különleges gazdasági övezetek/exportorientált egységek (Special Economic Zones/Export Oriented Units, SEZ/EOU).

(18) Az uniós gazdasági ágazat állítása szerint a Bizottság több – elsősorban regionális szintű – támogatási rendszert figyelmen kívül hagyott, és emiatt az ágazat úgy vélte, hogy alábecsülték az indiai gyártók számára juttatott támogatásokat. Ez az állítás nem megalapozott. A Bizottság a panaszban szereplő valamennyi nemzeti és helyi szintű támogatási rendszert megvizsgálta. Megállapítást nyert azonban, hogy a vizsgálati időszakban a mintában szereplő exportáló gyártók kizárólag a fenti (14) preambulumbekezdésben felsorolt rendszerek révén részesültek támogatásban.

(19) Az uniós gazdasági ágazat azt is megjegyezte, hogy mivel a párhuzamosan végzett dömpingellenes vizsgálatkor megbízhatatlannak minősültek a mintába felvett indiai gyártók által szolgáltatott adatok, és alkalmazták az Európai Közösségben tagsággal nem rendelkező országokból érkező dömpingelt behozatallal szembeni védelemről szóló, 2009. november 30-i 1225/2009/EK tanácsi rendelet[7] 18. cikkét, a jelenlegi vizsgálat során hasonló módon alkalmazni kellett volna az alaprendelet megfelelő, vagyis 28. cikkét. Mindazonáltal az alaprendelet 28. cikke kizárólag az abban szereplő feltételek teljesülése esetén alkalmazandó, márpedig a mintába felvett indiai gyártók által szolgáltatott adatok tekintetében ez nem állt fenn. Ezért ez az észrevétel nem fogadható el.

(20) A vizsgálat feltárta, hogy úgy a DEPBS, mint a DDS és az AAS egyazon támogatási mechanizmus, mégpedig a vám-visszatérítési mechanizmus részét képezik. India e mechanizmus különböző típusait már régóta alkalmazza, gyakran változtatva az egyes almechanizmusokat. A vizsgálat során bebizonyosodott, hogy az említett almechanizmusokat indokolt együtt elemezni, mivel az exportőröknek általában választaniuk kell az egymást kölcsönösen kizáró almechanizmusok közül, illetve, ha valamelyik almechanizmus megszűnik, jellemzően egy másik almechanizmushoz fordulnak.

(21) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (25)–(28) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

3.2. Duty Entitlement Passbook szabályozás (vámhitel-szabályozás, DEPBS)

(22) A mintába felvett egyik indiai exportáló gyártó érvelése szerint a DEPBS nem tekinthető kiegyenlíthető támogatásnak, mivel a rendszer célja a behozatalra kivetett vámok ellensúlyozása. Azt állította továbbá, hogy az érintett termék alapanyagát nem állítják elő belföldön, így ésszerű a feltételezés, mely szerint az összes behozatalt sújtotta az 5 %-os adó, illetve, hogy az indiai kormány által rögzített értékhatár miatt nem alakulhat ki túlkompenzáció. Az ideiglenes rendelet (38) preambulumbekezdésében foglaltak szerint ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek, mivel nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szabályoknak. A DEPBS-ből előnyhöz jutó exportőrt nem terheli kötelezettség a vámmentesen importált termékek tényleges felhasználására a gyártási folyamatban, és a hitel összegének kiszámítása nem a

[7] HL L 343., 2009.12.22., 51. o.

ténylegesen felhasznált alapanyagok értékéhez viszonyítva történik. Végezetül, az exportőr attól függetlenül jogosult a DEPBS-ből származó előnyök igénybevételére, hogy egyáltalán importál-e alapanyagot. Az előnyök megszerzéséhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül hogy igazolnia kellene azt, hogy az alapanyagok importból származnak. Az indiai kormány elmulasztotta kialakítani azt a mechanizmust, amely az importált alapanyagok esetében elengedett vám összegét az exportált termékek előállításához való felhasználásuktól teszi függővé. Maguk a rendszer nyújtotta előnyöket élvező vállalatok sem rendelkeztek olyan mechanizmussal, amellyel igazolhatták volna, hogy nem részesültek túlzott mértékű elengedésben. Ezenfelül, a vállalat elmulasztotta bizonyítékkal alátámasztani, hogy ennek az adott esetnek a kapcsán nem történt túlkompenzáció. Juthatott például előnyhöz más importált termékekre kifizetett kompenzáció, vagy az importált, de az érintett termék előállításában fel nem használt alapanyaghoz kapcsolódó kompenzáció révén is. Meg kell jegyezni továbbá, hogy nem helytálló az a megállapítás, amely szerint nincs belföldi alapanyaggyártás. A vizsgálatba bevont vállalatok közül legalább egy belföldön állította elő, két másik vállalat pedig belföldi gyártótól – nem pedig belföldi importőrtől – szerezte be az alapanyagokat. Éppen ezért a fenti érveket nem lehet elfogadni.

(23) A DEPBS-engedély értékesítését illetően az egyik fél azt állította, hogy a tényleges eladási ár nem érte el az engedély értékét, és így a kiegyenlíthető előny alacsonyabb volt az ideiglenesen megállapított mértéknél. Az ezen rendszerből nyújtott előny kiszámítása azonban az engedély keretében nyújtott hitel összegén alapult, függetlenül attól, hogy az engedélyt a behozatalra kivetett vámok ellensúlyozásához használták vagy az engedélyt ténylegesen értékesítették-e. Egy engedélynek a névértékénél alacsonyabb áron történő értékesítése tisztán kereskedelmi döntés, mely nem módosítja az e rendszer keretében nyújtott előny mértékét. Éppen ezért az érv nem elfogadható.

(24) Az indiai kormány azzal érvelt, hogy a DEPBS-t a vizsgálati időszak során hatályon kívül helyezték, és így azt nem kell kiegyenlíteni. Azt állította továbbá, hogy mivel a vámvisszatérítés nem a DEPB utódprogramja, ez utóbbi nem kiegyenlíthető. A DEPBS valóban még a vizsgálati időszakban – 2011. szeptember 30-án – megszűnt, de a támogatás tovább folytatódott. Az exportőrök a DEPBS alternatívájaként az AAS, illetve különösen a DDS keretében jutottak előnyökhöz. Az ideiglenes rendelet (42)–(44) preambulumbekezdésében ismertetettek szerint mind az AAS-t, mind pedig a DDS-t kiigazították annak érdekében, hogy zökkenőmentes legyen a DEPBS-ről történő átállás. A három rendszer keretében juttatott előnyök (vagyis a bevételekről való lemondás vámmentesség biztosítása révén) jellegüket tekintve megegyeznek. A vállalatok így választhattak, hogy a vámok ellensúlyozására melyik rendszert veszik igénybe. Annak ellenére tehát, hogy a DEPBS megszűnt a vizsgálati időszak felénél, az indiai kormány által a vizsgálati időszakban juttatott támogatásokat ki kell egyenlíteni, mivel a támogatások átfogó rendszere továbbra is fennállt, minthogy a fenti 0 preambulumbekezdésben foglalt indokok szerint valamennyi vám-visszatérítési rendszer egyazon, gyakran változó almechanizmusokból álló mechanizmus részét képezi. Ez az érv tehát nem elfogadható.

(25) A végleges nyilvánosságra hozatal kapcsán benyújtott válaszában az indiai kormány megismételte a DEPBS végleges nyilvánosságra hozatalt követő megszüntetésére vonatkozó érveit. Nem merültek fel azonban olyan új érvek, amelyek alapján szükséges lenne módosítani az azzal kapcsolatban tett megállapítást, hogy a megszűnt

DEPBS keretében nyújtott támogatást a kiigazított DDS-támogatás váltotta fel; és így az érvelést nem lehet elfogadni.

(26) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (29)–(47) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(27) A KEI indiai exportáló gyártó esetében bebizonyosodott, hogy igénybe vette a DEPBS-t a vizsgálati időszakban. A támogatás mértéke 0,50 % volt.

3.3. Vám-visszatérítési rendszer (DDS)

(28) Az indiai kormány azzal érvelt, hogy a DDS nem tekinthető kiegyenlíthető támogatásnak, mivel a rendszer célja a behozatalra kivetett vámok és az alapanyagok után fizetett jövedéki adók ellensúlyozása. Az ideiglenes rendelet (58)–(60) preambulumbekezdésében foglaltak szerint ez a rendszer az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében nem tekinthető megengedhető vám-visszatérítési vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek, mivel nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i. pontjában, a II. mellékletében (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. mellékletében (helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) meghatározott szabályoknak. Nem létezik külön rendszer vagy eljárás annak igazolására, hogy mely alapanyagokat használták fel az exportált termék gyártása során, illetve hogy az alaprendelet I. mellékletének i) pontja, valamint II. és III. mellékletei értelmében történt-e importvám-túlfizetés. Az exportőrök ráadásul attól függetlenül jogosultak a DDS előnyeit igénybe venni, hogy egyáltalán importálnak-e alapanyagot. Az előnyök igénybevételéhez elegendő, ha az exportőr egyszerűen árut exportál, anélkül hogy igazolnia kellene, hogy a nyersanyagok importból származnak. A fentieket a vállalatoknál végzett vizsgálatok eredményei, illetve a vonatkozó jogszabály, nevezetesen az indiai kormány 24/2001. sz., az ideiglenes rendelet (60) preambulumbekezdésében ismertetett körlevele is alátámasztotta. Beadványának 32. pontjában ráadásul az indiai kormány maga is elismerte, hogy a DDS eredményezhet túlzott mértékű elengedést. Éppen ezért az érv nem elfogadható.

(29) Az indiai kormány azzal érvelt, hogy bár az alapanyagok felhasználásának ellenőrzésére szolgáló rendszer – elsősorban a kedvezményezettek nagy száma és az ellenőrzésükkel járó adminisztrációs terhek következtében – nem volt teljes, a mintavételen alapuló jelenleg alkalmazott ellenőrzési rendszert el kell fogadni. Minthogy az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdésének a) pontjának ii. alpontja, I. melléklete i) pontja, a II. melléklete (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) és a III. melléklete (a helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) erről nem rendelkezik, az érvelést el kell utasítani.

(30) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (48)–(64) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(31) A KEI Industries indiai exportáló gyártó esetében bebizonyosodott, hogy igénybe vette a DDS-t a vizsgálati időszakban. A támogatás mértéke 0,29 % volt.

3.4. Előzetes engedélyezési rendszer (AAS)

(32) Az egyik mintába felvett indiai exportáló gyártó azt állította, hogy az AAS vám-visszatérítési rendszernek tekintendő, mivel az importált anyagokat exportra gyártott áruk előállítására használják. Az ideiglenes rendelet (76) preambulumbekezdésében ismertetettek szerint az ebben az esetben használt alrendszer nem minősül az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett megengedhető vám-visszatérítési vagy helyettesítő vám-visszatérítési rendszernek. A

rendszer nem felel meg az alaprendelet I. melléklete i) pontjában, II. mellékletében (a vámvisszatérítés meghatározása és szabályai), valamint III. mellékletében (a helyettesítő vámvisszatérítés meghatározása és szabályai) megállapított szabályoknak. Az indiai kormány nem alkalmazott hatékonyan ellenőrzési rendszert vagy eljárást annak igazolására, hogy az alapanyagokat az exportált termék gyártásához használták-e fel, és ha igen, milyen mennyiségben (az alaprendelet II. melléklete II. részének 4. pontja; a helyettesítő vám-visszatérítési rendszerek esetében az alaprendelet III. melléklete II. részének 2. pontja). Az érintett termék szabványos nyersanyag-végtermék normái (Standard Input Output Norms) nem voltak kellő pontosságúak, és azokat nem lehet a tényleges fogyasztás ellenőrzésére szolgáló rendszernek tekinteni. Kialakításuk miatt ezek a szabványos normák nem teszik lehetővé, hogy az indiai kormány kellő pontossággal ellenőrizze az exportra szánt termék gyártása során felhasznált alapanyagok mennyiségét. Ezenkívül, ahogy az az ideiglenes rendelet (73) preambulumbekezdésében is szerepel, az indiai kormány nem folytatott további vizsgálatot a ténylegesen érintett alapanyagok vonatkozásában, bár hatékonyan alkalmazott ellenőrzési rendszer hiányában ezt rendes körülmények között el kellene végezni (az alaprendelet II. melléklete II. részének 5. pontja és III. melléklete II. részének 3. pontja). Az alrendszer ezért kiegyenlíthető, és az érvet így elutasítjuk.

(33) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (65)–(80) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(34) A KEI Industries indiai exportáló gyártó esetében bebizonyosodott, hogy nem vette igénybe az AAS-t a vizsgálati időszakban.

3.5. Beruházási javak exportösztönzési rendszere (EPCGS)

(35) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az egyik indiai exportáló gyártó észrevételében jelezte, hogy számítási hiba történt. Az észrevétel részben indokoltnak bizonyult és a támogatás összegének kiszámításakor azt figyelembe vették. A kérdéses vállat esetében azonban a teljes támogatási hozam a hiba kijavítása előtt sem érte el a *de minimis* szintet, így a korrekció nem módosítja az erre a vállalatra megállapított kiegyenlítő vám végleges mértékét, és nincs hatással a mintába felvett együttműködő vállalatok átlagos támogatási hozamára vagy az országos támogatási hozamra.

(36) A fentitől eltekintve, az ideiglenes rendelet (81)–(91) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(37) Megállapítást nyert, hogy az érintett termék tekintetében a KEI Industries indiai exportáló gyártó az EPCGS rendszer révén nem jutott előnyhöz a vizsgálati időszakban.

3.6. Exporthitelrendszer (ECS)

(38) Az indiai kormány jelezte, hogy a Bizottság tévesen jelölte meg az ideiglenes rendelet (92) preambulumbekezdésében az ECS jogalapját. Az indiai kormány rámutatott, hogy a Master Circular DBOD No. DIR(Exp.) BC 01/04.02.02/2007-2008 (a továbbiakban: MC 07–08) és a Master Circular DBOD No. DIR(Exp.) BC 09/04.02.02/2008-09 (a továbbiakban: MC 08–09) körrendeletek aktualizált változatai a Master Circular DBOD No. DIR(Exp.) BC 06/04.02.002/2010-11 (a továbbiakban: MC 10–11) és a Master Circular DBOD No. DIR.(Exp.) BC 04/04.02.002/2011-2012 (a továbbiakban: MC 11–12) körrendeletek, és a vizsgálati időszakban ezek képezték az ECS jogalapját. E tekintetben az indiai kormány észrevétele helytálló.

(39) Az indiai kormány továbbá azt állította, hogy ha a megfelelő aktualizált jogalapot vették volna figyelembe, akkor a Bizottság figyelmét nem kerülte volna el az a tény,

hogy a rúpiában nyújtott exporthitelek tekintetében már a vizsgálati időszak előtt megszűnt a maximális kamatláb, amelynek alkalmazását az Indiai Központi Bank korábban előírta a kereskedelmi bankok számára. A rúpiában nyújtott hitelek esetében tehát ez a rendszer már nem tekinthető támogatásnak. A vizsgálat kimutatta, hogy mintába felvett két vállalat a gyakorlatban úgy jutott előnyhöz, hogy magántulajdonban lévő bankoktól kaptak az Indiai Központi Bank által megállapított referencia-kamatlábnál alacsonyabb kamatlábra exporthitelt. A vizsgálat semmilyen kereskedelmi szempontból ésszerű magyarázattal nem tudott szolgálni arra vonatkozóan, hogy vajon miért nyújtanak hitelt magántulajdonban lévő bankok kedvezményes és nyilvánvalóan ráfizetéssel járó kamatlábra. A bankok ilyen jellegű hitelezési gyakorlata arra enged következtetni, hogy továbbra is fennáll a kormányzati beavatkozás. A vizsgálat azonban nem szolgáltatott a WTO-szabályok által előírtak szerint kellő bizonyítékot arra vonatkozóan, hogy továbbra is megbízást, vagy utasítást adtak volna a kereskedelmi bankoknak. A Bizottság ezért úgy döntött, hogy mivel nem áll elegendő bizonyíték rendelkezésére arra vonatkozóan, hogy az indiai kormány irányítást gyakorolt, vagy pénzügyi hozzájárulást biztosított, ennek az alrendszernek az esetében nem tekinti a kedvezményes kamatlábak révén szerzett előnyöket támogatásnak.

(40) Végezetül az indiai kormány azzal érvelt, hogy vizsgálati időszak lejárta után két hónappal hatályba lépett Master Circular - DBOD No. DIR(Exp.) BC. 06/04.02.002/2012-13 (a továbbiakban: MC 12–13) körrendelet legfrissebb változata a külföldi pénznemben nyújtott exporthitelek esetében is megszüntette a maximális kamatláb alkalmazását. A szubvencióellenes alaprendelet 15. cikkének (1) bekezdésére hivatkozva az indiai kormány azt állítja, hogy ennek következtében az exporthitelrendszer ezen elemét sem kell kiegyenlíteni, mivel véget vetettek a bankok felett gyakorolt kormányzati irányításnak. Igaz ugyan, hogy a benyújtott MC 12–13 körrendelet az indiai kormány állításának megfelelően rendelkezik arról, hogy 2012 májusától a kereskedelmi bankok szabadon dönthetnek az általuk külföldi pénznemben nyújtott exporthitelekre alkalmazott kamatlábak mértékéről; önmagában azonban az, hogy módosult az Indiai Központi Banknak a magántulajdonban lévő bankokra vonatkozó utasítása, nem szolgáltat elegendő indokot a szóban forgó rendszer kizárására, mivel a kormányzati irányítás nem hivatalos keretek között folytatódhat, amelyet további vizsgálat keretében kell felmérni. Tekintettel azonban a rúpiában nyújtott exporthitelek alrendszerével kapcsolatban tett fenti megállapításra, a Bizottság úgy döntött, hogy a jelenlegi szakaszban nem egyenlítik ki a külföldi pénznemben nyújtott exporthitelek alrendszerét.

(41) Tekintettel a fentiekre, a vámtételek adott esetben kiigazításra kerülnek.

3.7. A piacra összpontosító rendszer (FMS)

(42) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően az indiai kormány észrevételeket nyújtott be az FMS-sel kapcsolatban. Érvelése szerint a rendszer földrajzilag a nem uniós tagállamokhoz kapcsolódik, és ezért az Európai Unió nem egyenlítheti ki azt. Az indiai kormány azonban sem a rendszer gyakorlati végrehajtását nem tudta vitatni, sem pedig azt, hogy az FMS nyújtotta előnyök felhasználhatók az érintett termék esetében, pontosabban, hogy az FMS keretében nyújtott hitelek szabadon átruházhatók, és bármely alapanyag vagy termék (köztük beruházási javak) későbbi importja alkalmával felhasználhatók vámok kifizetésére. Mivel a vizsgálat bebizonyította, hogy az Unióba történő exportálaskor az érintett termék részesülhet, illetve részesül az e rendszer keretében juttatott előnyökből, az észrevételt el kellett utasítani.

(43) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (101)–(111) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(44) A KEI Industries indiai exportáló gyártó esetében bebizonyosodott, hogy nem vette igénybe az FMS-t a vizsgálati időszakban.

3.8. Exportorientált egységek rendszere (EOU-rendszer)

(45) A végleges nyilvánosságra hozatalt követően a vizsgálatba bevont, az EOU-rendszert egyedüliként igénybe vevő exportáló gyártó nyújtott be észrevételt ezzel a rendszerrel kapcsolatban. A vállalat meglátása szerint az EOU-rendszerből származó előnyök meghatározására a Bizottságnak más számítási módszert kell alkalmaznia. A vállalat azzal érvelt, hogy az EOU-rendszer egyes előnyeit az alaprendelet II. és III. mellékletének értelmében vett megengedhető vámvisszatérítésként kell kezelni, és így azokat nem kell kiegyenlíteni.

(46) Megállapítást nyert azonban, hogy az alkalmazott számítási módszertől függetlenül a szóban forgó rendszerből származó támogatás mértéke nem haladja meg a 0,95 %-ot, vagyis a vállalat teljes támogatási hozama *de minimis* szint alatt marad. Így szükségtelennek bizonyult az észrevétel jelenlegi vizsgálat szempontjából történő további elemzése.

(47) Egyéb észrevétel hiányában az ideiglenes rendelet (112) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

(48) A KEI Industries indiai exportáló gyártó esetében bebizonyosodott, hogy nem származott előnye az EOU-rendszerből a vizsgálati időszakban.

3.9. A kiegyenlíthető támogatások összege

(49) Miután döntés született arról, hogy az ESC-ből jutatott előnyök nem tekintendők támogatásnak (a (38)–(41) preambulumbekezdésben foglaltak szerint) és korrigálni kell az egyik vállalat esetében az EPCGS-ből nyújtott előnyökre vonatkozó számításokat (a (35) preambulumbekezdésben ismertettek alapján), adott esetben megtörtént a vámtételek módosítása. Eszerint a kiegyenlíthető támogatásoknak az alaprendelet rendelkezéseinek megfelelően megállapított végleges összege értékarányosan kifejezve 0,79–3,72 % között mozog.

Támogatási rendszer	**Vállalat**	**Raajratna**	**Venus csoport**	**Viraj**	**KEI**
DEPBS(*)		0,58%	0,93%, 1,04%, 1,32%, 2,04%	-	0,50%
DDS(*)		0,61%	1,14%, 1,77%, 1,68%, 1,91%	-	0,29%
AAS(*)		2,43%	0,15%, 0%, 0%, 0%	-	-
EPCGS(*)		0,09%	0,02%, 0%, 0%, 0%	0,03%	-
ECS(*)		-	-	-	-

FMS(*)	-	0,13%, 0,71%, 0,07%, 0%	-	-
EOU(*)	-	-	0,95%	-
ÖSSZESEN	**3,72%**	**3,03% (**)**	**0,98 %(***)**	**0,79 %(***)**

(*) A csillaggal jelölt támogatások exporttámogatások.

(**) Teljes támogatási hozam a Venus csoportra vonatkozó összevont számítások alapján.

(***) *de minimis*

(50) A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok újraszámított támogatási hozama 3,41 %.

(51) Az újraszámított országos támogatási hozam mértéke 3,72 %.

4. AZ UNIÓS GAZDASÁGI ÁGAZAT

4.1. Az uniós gazdasági ágazat

(52) Egyes felhasználók kétségbe vonták az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdésében az uniós gyártók számára vonatkozóan közölt adatot. Állításuk szerint a gyártók számát tévesen mérték fel, és valójában kevesebb gyártó van jelen a piacon.

(53) A Bizottság hangsúlyozza, hogy a fenti állítást nem támasztották alá bizonyítékokkal, és egyúttal az ideiglenes rendelet (116) preambulumbekezdésében ismertetett információk felülvizsgálata eredményeként megerősíti az adat helyességét, vagyis, hogy a vizsgálati időszakban 27 uniós gyártó foglalkozott az érintett termék előállításával az Unióban. Ez a szám megegyezik a panasz alapján, a megindítást megelőző szakasz és a vizsgálat során megállapított adattal. A Bizottság valamennyi ismert uniós gyártóval felvette a kapcsolatot, és a benyújtott adatokat felhasználta a jelenlegi vizsgálat lefolytatásához.

4.2. Uniós gyártás; mintavétel az uniós gyártók körében

(54) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (117)–(119) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5. KÁROKOZÁS

5.1. Uniós felhasználás

(55) Egyes felhasználók szerint a kárelemzés során figyelmen kívül kellett volna hagyni a 2009. évre vonatkozó adatokat, minthogy az említett évben kibontakozott pénzügyi válság torzító hatása különösen érzékenyen érintette az uniós felhasználást. Azonban a 2009. év elemzésből történő kizárása esetén is növekvő (+5 %-os) tendencia tapasztalható a felhasználás terén, ami a piaci helyzet javulására utal. Ezenfelül, az ideiglenes rendelet (120) preambulumbekezdése elismeri a pénzügyi válság kedvezőtlen hatását, de a levont következtetés szerint javult a piaci helyzet. További észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (120) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

5.2. Az érintett országból az Unióba irányuló behozatal

(56) A KEI Industries esetében megállapított támogatási hozam nem éri el az alaprendelet 14. cikke (5) bekezdése szerinti *de minimis* küszöbértéket (lásd a fenti (46) preambulumbekezdést). Az említett exportáló gyártónak tehát az alaprendelet 3. cikke (1) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és 3. cikkének (2) bekezdése értelmében nem származott előnye a támogatási rendszerekből a vizsgálati időszakban. Ennek megfelelően az általa importált mennyiséggel csökkentették az Indiából származó támogatott behozatal mennyiségét. Az egyik exportáló gyártó – nevezetesen a Venus csoport – jelezte, hogy a számításokban bizonyos ügyletek tévesen kétszer szerepelnek. A Bizottság egyetértett az exportáló gyártóval, és levonta a kérdéses ügyleteket az Indiából származó támogatott behozatal összmennyiségéből. Ezek alapján felülvizsgálta a támogatott behozatal mennyiségét, piaci részesedését és átlagárát.

(57) A támogatott behozatal mennyisége és piaci részesedése:

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Mennyiség (tonna)	11 620	20 038	25 326	24 415
Index (2009=100)	100	172	218	210
Piaci részesedés	8.8%	10.7%	12.9%	12.4%
Index (2009=100)	100	121	146	140

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

(58) Minthogy a KEI Industries korlátozott mennyiségben exportált az érintett termékből a vizsgálati időszakban, és a Venus csoport említett ügyletei is korlátozott mennyiséget érintettek, e behozatal mennyiségének levonása az Indiából származó támogatott behozatal összmennyiségéből nem módosítja az ideiglenes rendelet (123) és (124) preambulumbekezdésében ismertetett tendenciákat. Ennek megfelelően az ideiglenes rendelet ezen preambulumbekezdései megerősítést nyernek.

(59) A támogatott behozatal átlagára:

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Átlagár (EUR/tonna)	2 419	2 856	3 311	3 259

Index (2009=100)	100	118	137	135

Forrás: Eurostat és a kérdőívre adott válaszok.

(60) A fent ismertetettek szerint tehát a KEI Industries korlátozott mennyiségben exportált a vizsgálati időszakban, és a Vénusz csoport említett ügyleteinek levonása csupán kis mennyiségeket érintett. Következésképpen a KEI Industries behozatali mennyiségének, valamint a Venus csoport említett ügyleteinek az Indiából származó támogatott behozatal összmennyiségéből történő levonása nem módosítja számottevő mértékben az Indiából származó támogatott behozatal átlagárát vagy az alákínálási számításokat. Az újraszámított alákínálási különbözet mértéke 11,7 %. Az ideiglenes rendelet (128)–(130) preambulumbekezdésében ismertetett megállapítások alapján levont következtetések minden más tekintetben megerősítést nyernek.

(61) A végleges nyilvánosságra hozatalra reagálva az indiai kormány azt állította, hogy a Bizottság kizárólag az együttműködő exportáló gyártók által importált mennyiségre alkalmazta a támogatott behozatal arányos csökkentését, a KEI-vel kapcsolatos *de minimis* megállapítások, valamint a Venus csoportnak a számításokban tévesen kétszer szereplő egyes ügyleteinek levonása figyelembevétele érdekében. Ez az állítás egy félreértésből ered. Az arányos csökkentést a Bizottság a teljes importmennyiségre, így a nem együttműködő importőrök esetében is alkalmazta. Ezt az állítást tehát el kell utasítani.

5.3. Az uniós gazdasági ágazat gazdasági helyzete

(62) Néhány fél azt állította, hogy a globális gazdasági válság tükrében az uniós gazdasági ágazat eredményei meglehetősen kedvezőnek tekinthetők, és egyetlen kármutató, nevezetesen a piaci részesedés kivételével a mutatók nem támasztották alá a károkozást.

(63) Az egyik fél megjegyezte, hogy az uniós gazdasági ágazat értékesítési átlagára hozzávetőleg 34 %-kal növekedett, jóval nagyobb mértékben, mint az előállítási költségek, amelyek ugyanezen időszakban 13 %-kal emelkedtek. Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a figyelembe vett időszak kezdetén, vagyis 2009-ben, az uniós gazdasági ágazat az előállítási költségek alatti áron értékesített, és csak a 2011. évtől kezdődően tudott az előállítási költségeknél magasabb áron értékesíteni.

(64) A vizsgálat rávilágított arra, hogy amíg néhány kármutató javuló tendenciát mutatott (mint például a gyártási volumen és a kapacitáskihasználás) vagy stabil maradt (például a foglalkoztatás), addig az uniós gazdasági ágazat pénzügyi helyzetéről tanúskodó több mutató (így a jövedelmezőség, a pénzforgalom, a beruházások és a beruházások megtérülése) a figyelembe vett időszakban nem alakult kielégítően. Jóllehet a beruházásokkal kapcsolatos mutató 2010-ben javult, 2011-ben és a vizsgálati időszakban visszaesett a 2009. évi szint alá. Igaz ugyan, hogy a beruházások megtérülése a 2009-től 2011-ig terjedő időszakban 6,7 %-ot elérve javulást mutatott, a vizsgálati időszakban viszont ismét 0,8 %-ra csökkent. A jövedelmezőségi és pénzforgalmi mutatók ugyancsak javultak 2011-ig, majd a vizsgálati időszakban romlani kezdtek. Megállapítható tehát, hogy az uniós gazdasági ágazat a 2009. évet követően javuló tendenciát mutatott, amelyet azonban ezt követően lelassított az Indiából származó támogatott behozatal.

(65) Az egyik érdekelt fél kérésére megerősítjük, hogy a készleteknek az ideiglenes rendelet (153) preambulumbekezdésben megállapított szintjei a mintába felvett uniós vállalatok tevékenységére vonatkoznak.

(66) Az uniós gazdasági ágazat szerint az ideiglenes szakaszban meghatározott 5 %-os előirányzott haszonkulcs túlságosan alacsony volt. Ezen állítását a fél nem támasztotta alá megfelelő bizonyítékokkal. A haszonkulcs említett mértékének megállapításához vezető okokat az ideiglenes rendelet (148) preambulumbekezdése ismerteti, és a vizsgálat nem tárt fel olyan egyéb tényezőt, amely indokolttá tenné e mérték módosítását. Következésképpen a végleges megállapítások céljából nem módosul az előirányzott haszonkulcs 5 %-os mértéke.

(67) Az egyik exportáló gyártó azzal érvelt, hogy az uniós gazdasági ágazat nehézségei alapvetően szerkezeti problémákra vezethetők vissza. Az előirányzott 5 %-os haszonkulcs ezért sem tekinthető reálisnak.

(68) Meg kell jegyezni, hogy az ítélkezési gyakorlat[8] alapján az intézményeknek olyan mértékű haszonkulcsot kell megállapítaniuk, amelyet a közösségi gazdasági ágazat a megszokott versenyfeltételek mellett, vagyis támogatott behozatal nélkül reálisan elérhetne. A jelen eset kapcsán a következők okok miatt nem lehetett elvégezni az érintett termék uniós gazdasági ágazatának e tekintetben történő elemzését. Az érintett termékhez kapcsolódó haszonkulcs kiszámításához csak a 2007. évtől áll rendelkezésre elegendő adat. A haszonkulcs 2007-ben 3,7 % volt, 2008-tól pedig a pénzügyi és gazdasági válság következtében negatív előjelű értéket mutatott. A panasz alapján, illetve a vizsgálat során tett megállapítások szerint a 2007. évtől kezdődően jelent meg a támogatott behozatal az uniós piacon, amikor is az importált mennyiség a 2006. évi 17 727 tonnáról 24 811,3 tonnára emelkedett. Az intézmények tehát az előirányzott haszonkulcsot az acélipar más, dömpingelt és támogatott behozatal által nem érintett területeinek tényleges haszna alapján határozták meg.[9]

5.4. A kárra vonatkozó következtetés

(69) A fentiek alapján a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az uniós gazdasági ágazatot jelentős kár érte a vizsgálati időszakban.

6. Ok-okozati összefüggés

6.1. A támogatott behozatal hatása

(70) Az egyik exportáló gyártó szerint az ideiglenes rendelet figyelmen kívül hagyta, hogy az uniós gazdasági ágazatnak haszna származott a 2009 óta növekvő felhasználásból, illetve megjegyezte, hogy a Bizottság nem élhet azzal a feltételezéssel, hogy az uniós gazdasági ágazat mindig képes lesz megtartani piaci részesedését.

---

8 A T-210/95. sz., European Fertilizer Manufacturer's Association (EFMA) kontra Tanács ügy (EBHT 1999., II-3291 o.) 60. pontja.

9 A Kínai Népköztársaságból származó egyes, ötvözetlen acélból készült elő- és utófeszítő huzalok és huzalsodratok (PSC-huzalok és -sodratok) behozatalára vonatkozó végleges dömpingellenes vám kivetéséről és az e behozatalokra kivetett ideiglenes vám végleges beszedéséről szóló, 2009. május 5-i 383/2009/EU tanácsi rendelet (HL L 118., 2009.5.13., 1. o.), a Kínai Népköztársaságból és Thaiföldről származó menetelt temperöntvény csőszerelvények és -illesztések behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2012. november 14-i 1071/2012/EU bizottsági rendelet (HL L 318., 2012.11.15., 10. o.), a Kínai Népköztársaságból származó egyes szerves bevonatú acéltermékek behozatalára vonatkozó ideiglenes dömpingellenes vám kivetéséről szóló, 2012. szeptember 18-i 845/2012/EU bizottsági rendelet (HL L 252., 2012.9.19., 33. o.).

(71) Ezen észrevételekre válaszolva meg kell jegyezni, hogy a vizsgálat rávilágított arra, hogy az Indiából származó támogatott behozatal piaci részesedése az uniós piaci felhasználásnál nagyobb ütemben bővült. Amíg az indiai támogatott behozatal mennyisége 110 %-kal, addig a felhasználás 50 %-kal növekedett ugyanazon időszak alatt. A vizsgálat mindemellett arra is rámutatott, hogy az indiai átlagár folyamatosan az uniós gazdasági ágazat átlagára alatt maradt ugyanazon időszak alatt, és 11,7 %-kal kínált alá az uniós gazdasági ágazat átlagárának a vizsgálati időszak során. Ennek következtében, bár való igaz, hogy az uniós gazdasági ágazatnak származott bizonyos előnye a megnövekedett felhasználásból, és 40 %-kal növelni tudta az eladott mennyiséget, mégsem volt képes megtartani piaci részesedését, pedig javuló piaci feltételek mellett, illetve tekintettel az uniós gazdasági ágazat szabad kapacitására, ez elvárható lett volna.

6.2. Egyéb tényezők hatása

6.2.1. Nem támogatott behozatal

(72) Egyes érdekelt felek szerint felül kell vizsgálni a nem támogatott behozatal hatását, tekintettel arra, hogy a KEI Industries esetében *de minimis* támogatási hozamot állapítottak meg, illetve, hogy a Venus csoportnak a számításokban tévesen kétszer szerepelt ügyletei immár nem képezik az elemzés tárgyát. Megjegyezték továbbá, hogy a nem támogatott behozatal árai alacsonyabbak voltak a támogatott behozatal árainál.

(73) Az alábbi táblázat szemlélteti a nem támogatott exportmennyiség és az árak alakulását a figyelembe vett időszakban. Ez a mennyiség az indiai export mintegy egyharmadát tette ki a vizsgálati időszakban, és a támogatott behozatallal megegyező tendenciát követett.

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Mennyiség (tonna)	5227	9015	11 394	10 938
Mennyiség (Index)	100	172	218	210
Átlagár	2268	2678	3105	3056
Átlagár (index)	100	118	137	135
Forrás: a kérdőívre adott válaszok és Eurostat				

(74) Ezek alapján helytálló a megállapítás, mely szerint a nem támogatott behozatal árai alacsonyabbak voltak a támogatott behozatal árainál. A nem támogatott behozatal mennyisége azonban csupán egyharmadát teszi ki a támogatott behozatal mennyiségének. A nem támogatott behozatal által okozott kár tehát nem szünteti meg az Indiából származó támogatott behozatal és az uniós gazdaság által a vizsgálati időszakban elszenvedett jelentős kár között fennálló ok-okozati összefüggést.

6.2.2. Harmadik országokból származó behozatal

(75) Egy indiai exportáló gyártó és az indiai kormány ismét jelezte, hogy a vizsgálatot ki kellett volna terjeszteni a Kínai Népköztársaságra, valamint, hogy a Kínai

Népköztársaságból származó behozatalnak az uniós piacra és uniós gazdasági ágazatra gyakorolt hatását alábecsülték.

(76) Ahogy az az ideiglenes rendelet (170) preambulumbekezdésében is szerepel, sem a kezdeti szakaszban, sem pedig a végleges szakaszban nem merült fel olyan, a támogatásnyújtást alátámasztó bizonyíték, amely indokolta volna a Kínai Népköztársaságból származó behozatalra vonatkozó szubvencióellenes vizsgálat megindítását. Ezért az arra vonatkozó érv, hogy a vizsgálat hatályát a Kínai Népköztársaságra is ki kellett volna terjeszteni, nem megalapozott, és azt elutasítjuk.

(77) Ugyanakkor, a Kínai Népköztársaságból származó behozatal növekvő tendenciát mutatott a figyelembe vett időszak alatt, és 8,3 %-os piaci részesedésre tett szert a vizsgálati időszakban, ahogy azt az ideiglenes rendelet (168) preambulumbekezdése is megállapítja. Ráadásul, a Kínából származó behozatal átlagára mind az uniós gazdasági ágazat, mind pedig az indiai exportáló gyártók uniós piacon alkalmazott árainál alacsonyabb szinten maradt. Mindezek miatt további vizsgált tárgyát képezte, hogy a Kínai Népköztársaságból származó behozatal hozzájárulhatott-e az uniós gazdasági ágazatnak okozott kárhoz, illetve érinti-e a kár és az indiai támogatott behozatal között fennálló ok-okozati összefüggést.

(78) Az ideiglenes szakaszban rendelkezésre álló adatok arra utaltak, hogy a kínai behozatal termékösszetétele eltérő volt, illetve, hogy a kínai termékek más piaci szegmensben voltak jelen, mint az uniós gazdasági ágazat által értékesített termékek, vagy éppen az Indiából származó, uniós piacon értékesített termékek.

(79) Az ideiglenes rendelkezések kihirdetését követően számos észrevételt nyújtottak be a Bizottságnak arra vonatkozóan, hogy lehet, a vizsgálati időszakban Kínából érkezett alacsony árú behozatal megszünteti a dömpingelt indiai behozatal és az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett jelentős kár közötti ok-okozati összefüggést.

(80) A vizsgálat tárgyát képező két KN-kódra vonatkozó importstatisztikák alapján végzett elemzés kimutatta, hogy a Kínából származó behozatal 29 %-a a piac alsó szegmensébe tartozik (7223 00 99 KN-kód). Ez részben magyarázatul szolgál arra, hogy a kínai árak átlagosan miért alacsonyabbak az uniós gazdasági ágazat és az indiai exportáló gyártók árainál. A 7223 00 99 KN-kódra vonatkozó statisztikák alapján az is megállapítást nyert, hogy a kínai gyártók vevői az Egyesült Királyságban összpontosulnak, ahol az uniós gazdasági ágazat lényegében nem képviselteti magát.

Mennyiség (tonna)	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
7223 00 19	2 974	3 286	3 436	2 995
7223 00 99	765	1 458	1 472	1 320

Forrás: Eurostat

(81) A termékkódok alapján végzett elemzés a 7223 00 19 KN-kódot illetően rámutatott, hogy mind az uniós gazdasági ágazat, mind pedig az indiai gyártók főként a felső piaci szegmensben versenyeztek, ahol az árak ugyanazon KN-kód esetében akár négyszer

magasabbak lehetnek az alsó piaci szegmens árainál.[10] A vizsgálat azt is kimutatta, hogy az árak általában terméktípusonként, illetve a nikkeltartalom függvényében változnak. A vizsgálat alapján az is látható, hogy a fenti KN-kód alá besorolt terméktípusok esetében a kínai exportőrök jellemzően a szerényebb minőségű típusokat értékesítik az uniós piacon. A Kínából származó behozatal értékelése szempontjából tehát a termékösszetétel a leglényegesebb tényező.

(82) A Kínai Népköztársaságból származó behozatal árszínvonalát illetően hangsúlyozni kell, hogy a kínai import átlagára 2009-től a vizsgálati időszakig az indiai exportáló gyártók által alkalmazott támogatott árak átlaga felett maradt, ahogy az a 7223 00 19 KN-kód alá tartozó, Indiából származó támogatott export átlagárát bemutató alábbi táblázatban is látható.

Átlagár (EUR/tonna)	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak	Vizsgálati időszak + 1 év
7332 00 19	2974	3286	3436	2995	3093

Forrás: Eurostat

(83) A kínai import átlagára a vizsgálati időszak során csökkent először az indiai támogatott behozatal átlagára alá. Megállapítást nyert azonban, hogy ez csak átmeneti jelenség, hiszen a vizsgálati időszakot követő évben emelkedett a kínai árszínvonal és ismét az indiai áraknál magasabb értéket ért el.

(84) Ezenfelül, az Indiából és a Kínai Népköztársaságból importált mennyiségek összevetése során bebizonyosodott, hogy a figyelembe vett időszak, illetve különösen a vizsgálati időszak teljes időtartama alatt a Kínai Népköztársaságból származó behozatal mennyisége jóval elmaradt az indiai behozatal mennyiségétől. A Kínai Népköztársaságból importált mennyiség lényegében az Indiából származó összbehozatal felét sem érte el.

(85) A fentiek alapján megerősítést nyer, hogy a vizsgálati időszak alatt Kínából érkezett import számottevő része eltér az uniós gazdasági ágazat termékösszetételétől, illetve, hogy korlátozott az uniós gazdasági ágazat által gyártott és értékesített termékekkel folytatott közvetlen verseny.

(86) Megállapítható tehát, hogy a Kínai Népköztársaságból származó behozatal nem gyakorolhatott olyan mértékű hatást az uniós gazdasági ágazat helyzetére, amely megszüntetné az Indiából származó támogatott behozatal és az uniós ágazatot ért kár közötti ok-okozati összefüggést. Ennélfogva az ideiglenes rendelet (168) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

6.2.3. Az egyéb uniós gyártókkal folytatott verseny

[10] Meg kell azonban jegyezni, hogy az uniós gazdasági ágazat és az indiai exportáló gyártók egyaránt jelen vannak – még ha kisebb mértékben is – a piac alsó szegmensében is.

(87) Az egyik fél szerint lehetséges, hogy az uniós gyártók gyenge pénzügyi teljesítményének hátterében az olyan egyéb uniós gyártókkal folytatott verseny áll, amelyek nem tartoznak a panaszt tevő vállalatok körébe, vagy az ügy megindításakor nem biztosították támogatásukról a vizsgálatot.

(88) Az egyéb uniós gyártók piaci részesedése a következőképpen alakult:

	2009	2010	2011	Vizsgálati időszak
Mennyiség (tonna)	34 926	55 740	55 124	55 124
Index (2009=100)	100	160	158	158
Az egyéb uniós gyártók piaci részesedése	26,6%	29,8%	28,1%	27,9%

Forrás: a panasz

(89) Az ideiglenes rendelet (139) preambulumbekezdésében ismertetett teljes uniós értékesítésnek 44 %-a származott azon uniós gyártóktól, amelyek nem tartoznak a panaszt tevő vállalatok körébe vagy nem jelezték külön, hogy támogatják a vizsgálatot. Az általuk értékesített mennyiség 58 %-kal, a 2009. évi becsült 34 926 tonnáról 55 124 tonnára nőtt a figyelembe vett időszak alatt. Az Indiából származó támogatott behozatal bővüléséhez (+110 %) képest azonban ez viszonylag szerény mértékű növekedést jelent. Emellett, ezen uniós gyártók piaci részesedése viszonylag állandó maradt a figyelembe vett időszakban, és nem volt arra utaló jel, hogy a mintában szereplő uniós gyártók árainál alacsonyabb árakat alkalmaztak volna. Ezért megállapítást nyert, hogy e gyártók értékesítése nem járult hozzá az uniós gazdasági ágazat által elszenvedett kárhoz.

6.3. Az ok-okozati összefüggésre vonatkozó következtetés

(90) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (176)–(179) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7. AZ UNIÓS ÉRDEK

7.1. Általános észrevételek

(91) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (180) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.2. Az uniós gazdasági ágazat érdeke

(92) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (181)–(188) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.3. A felhasználók érdekei

(93) Az ideiglenes intézkedések bevezetését követően hét felhasználó, valamint egy felhasználókat tömörítő szövetség vette fel a kapcsolatot a Bizottsággal, és jelezte, hogy együtt kíván működni a vizsgálatban. Kérésük nyomán 2013 áprilisában a Bizottság kérdőívet küldött számukra. Hiánytalanul kitöltött kérdőívet azonban csupán két felhasználó nyújtott be, és összességében az együttműködő felhasználók a

vizsgálati időszak alatt Indiából származó teljes behozatal 12 %-át, az uniós felhasználásnak pedig 2,5 %-át képviselték. A kitöltött kérdőívekben szereplő új információk alapján a Bizottság felülvizsgálta az intézkedések felhasználókra gyakorolt gazdasági hatását, és a két felhasználó esetében helyszíni vizsgálat keretében ellenőrizte a szolgáltatott információkat.

(94) Az ideiglenes rendelet (191) preambulumbekezdésében megadott 9 %-os jövedelmezőségi szint a felhasználók szerint túl magas, és a felhasználók gazdasági ágazata esetében nem tekinthető reprezentatív értéknek. Az újabb kitöltött kérdőívek kézhezvételét követően a Bizottság újraszámította az együttműködő felhasználók átlagos jövedelmezőségét, amelyet végül az árbevétel 2 %-ában határozott meg.

(95) Megállapítást nyert továbbá, hogy az együttműködő felhasználók tekintetében az Indiából származó beszerzések az érintett termékre vonatkozó összes beszerzés 44 %-át tették ki átlagban, valamint, hogy két együttműködő felhasználó esetében India képviselte az egyetlen beszerzési forrást. A vizsgálati időszak alatt az érintett terméket tartalmazó termékek forgalma az együttműködő felhasználók összforgalmának átlagosan 14 %-át tette ki.

(96) Az uniós piacra vonatkozó legrosszabb forgatókönyvet feltételezve, azaz amennyiben az esetleges áremelést nem lehet az értékesítési láncra hárítani és a felhasználók a korábbi mennyiségben folytatják beszerzéseiket Indiából, a vám hatása következtében a felhasználók által az érintett termék felhasználásával, vagy beépítésével elért jövedelmezőség mintegy 0,25 százalékponttal, 1,75 %-ra csökkenne.

(97) A Bizottság elismeri, hogy a kizárólag Indiából importáló felhasználók esetében egyéni szinten jelentősebb lesz a hatás. Ez azonban viszonylag szűk kört, pontosan két együttműködő felhasználót érint. Ugyanakkor az indiai gyártó együttműködése esetén élhetnek a lehetőséggel, hogy kérjék a vámoknak az alaprendelet 21. cikke alapján történő visszatérítését, amennyiben e visszatérítés feltételei maradéktalanul teljesülnek.

(98) Néhány felhasználó ismét aggodalmát fejezte ki azzal kapcsolatban, hogy az intézkedések egyes Európában nem gyártott huzaltípusokat, mégpedig az ideiglenes rendelet (194) preambulumbekezdésében említett úgynevezett 200-as sorozatba tartozó típusokat is sújtanák. A felhasználók meglátása szerint a korlátozott kereslettel és a gyártási folyamat sajátosságaival magyarázható, hogy az Unióban e terméktípust nem gyártják.

(99) A vizsgálat azonban bebizonyította, hogy az uniós gazdasági ágazat gyártja a rozsdamentes acélhuzalok e típusát, és ezek csak kis hányadát teszik ki az uniós piacnak. A felhasználók számára továbbá alternatív beszerzési források is rendelkezésre állnak, olyan országok, amelyekkel szemben nincs hatályban dömpingellenes vagy szubvencióellenes intézkedés. Ezenfelül, két indiai exportáló gyártó esetében a megállapított kiegyenlítő vám mértéke 0 %, így tehát a tőlük származó beszerzésekre az intézkedések bevezetése nem fog számottevő hatást gyakorolni. Ráadásul, ugyanarra a célra a rozsdamentes acélhuzalok egyéb terméktípusait is fel lehet használni. Az intézkedések bevezetése tehát nem fog számottevő hatást gyakorolni az uniós piacra, illetve az említett felhasználókra. Ennek alapján az érvet elutasítjuk.

(100) Egyes felhasználók arra hivatkoztak, hogy az uniós gyártók az Indiából származó érintett termék szállítási idejénél hosszabb határidővel szállítják a hasonló terméket. A támogatott behozatal negatív hatásának tényét azonban nem befolyásolja az, hogy a

nagykereskedőknek és kereskedőknek lehetőségük van a termékek készletezésére, illetve azok rövid időn belüli rendelkezésre bocsátására. Ezt az érvet tehát el kell utasítani.

(101) A fentieket figyelembe véve úgy ítéljük meg, hogy még akkor is, ha az Indiából származó behozatallal szembeni intézkedések bizonyos felhasználókat valószínűleg kedvezőtlenebbül érintenek, mint másokat, az uniós piacnak összességében előnye fog származni az intézkedések bevezetéséből. Úgy véljük, ha helyreállnak a tisztességes kereskedelem feltételei az uniós piacon, akkor az uniós gazdasági ágazat számára lehetővé válik, hogy árait összehangolja az előállítási költségekkel, megtartsa a gyártást és az álláshelyeket, visszaszerezze korábban elvesztett piaci részesedését, valamint részesüljön a megnövekedett méretgazdaságosságból adódó előnyökből. Ezáltal az ágazat elfogadható mértékű haszonkulcsot érhet el, amely biztosítaná a hatékony közép- és hosszú távú működését. Ezzel egy időben az ágazat általános pénzügyi helyzete is javulni fog. A vizsgálat továbbá azt is megállapította, hogy az intézkedések felhasználókra és független importőrökre gyakorolt hatása összességében korlátozott mértékű lesz. Ezért megállapítást nyert, hogy az intézkedések előnyei láthatóan jelentősebbek, mint az érintett termék uniós piacon jelen lévő felhasználóira gyakorolt hatásuk.

7.4. A független importőrök érdeke

(102) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (197)–(199) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

7.5. Az uniós érdekkel kapcsolatos következtetés

(103) A fentiek alapján az ideiglenes rendelet (200) és (201) preambulumbekezdésében foglalt értékelés megerősítést nyer.

8. VÉGLEGES KIEGYENLÍTŐ INTÉZKEDÉSEK

8.1. A kár megszüntetéséhez szükséges szint

(104) Észrevételek hiányában az ideiglenes rendelet (203)–(206) preambulumbekezdése megerősítést nyer.

8.2. A kár megszüntetéséhez szükséges szintre vonatkozó következtetés

(105) A KEI Industries számára nem állapítottunk meg egyéni kárkülönbözetet, mivel a vállalat végleges támogatási hozama – a (49) preambulumbekezdésben foglaltaknak megfelelően – *de minimis* szintű.

(106) Az ideiglenes rendeletben alkalmazott módszertan megerősítést nyer.

8.3. Végleges intézkedések

(107) Tekintettel a fentiekre, valamint összhangban az alaprendelet 15. cikke (1) bekezdésével olyan szintű végleges kiegyenlítő vámot kell kivetni, amely elegendő a támogatott behozatal által okozott kár megszüntetéséhez anélkül, hogy túllépné a megállapított támogatási hozam mértékét.

(108) A kiegyenlítő vámokat ennek megfelelően a kárkülönbözetek és a támogatási hozamok összehasonlításával állapítottuk meg. Ennek alapján a javasolt kiegyenlítő vámok a következőképpen alakulnak:

Vállalat	**Támogatási hozam**	**Kárkülönbözet**	**Kiegyenlítő vám**

Raajratna Metal Industries	3,7%	17,2%	3,7%
Venus csoport	3,0%	23,4%	3,0%
Viraj Profiles Vpl. Ltd.	0,9%	n.a.	0,0%
KEI Industries Limited	0,7%	n.a.	0,0%
A mintában nem szereplő együttműködő vállalatok	3,4%	19,3%	3,4%
Minden más vállalat	3,7%	23,4%	3,7%

(109) Az egyes vállalatokra vonatkozó, az ebben a munkadokumentumban megállapított kiegyenlítő vámokat a jelen vizsgálat megállapításai alapján határoztuk meg. Ezek az értékek ezért a vizsgálat során a vállalatokkal kapcsolatban feltárt helyzetet tükrözik. E vámok (ellentétben a „minden más vállalatra” alkalmazandó országos vámmal) kizárólag az Indiából származó és az említett konkrét jogalanyok által előállított termékek behozatalára alkalmazandók. Azok az importált termékek, melyeket az e munkadokumentum rendelkező részében külön nem említett egyéb vállalatok gyártanak, ideértve a külön említett vállalatokkal kapcsolatban álló jogalanyokat is, nem részesülhetnek e vámok előnyeiből, ezekre a „minden más vállalatra” alkalmazandó vámok vonatkoznak.

(110) A vállalatspecifikus kiegyenlítő vámtételek alkalmazására irányuló (például a jogalany nevében bekövetkezett változást, illetve új gyártási vagy értékesítési egységek létrehozását követő) kérelmeket a Bizottsághoz[11] kell benyújtani, és mellékelni kell hozzá minden vonatkozó információt, különös tekintettel a vállalatnak a gyártáshoz, a belföldi értékesítéshez és az exportértékesítésekhez kapcsolódó olyan tevékenységeiben bekövetkezett változásokra, amelyek például a névváltozással vagy a gyártási és értékesítési egységekben bekövetkezett változással függenek össze. Adott esetben a végleges kiegyenlítő vám kivetéséről szóló rendelet az egyéni vámtételek előnyeiből részesülő vállalatok listájának frissítésével megfelelően módosulni fog.

8.4. Az ideiglenes kiegyenlítő vámok végleges beszedése

(111) Tekintettel a megállapított támogatási hozamok nagyságára, és figyelembe véve az uniós gazdasági ágazatnak okozott kár mértékét, szükségesnek tartjuk, hogy az ideiglenes rendelettel kivetett ideiglenes kiegyenlítő vám formájában biztosított összegeket a kivetett végleges vámok összegének mértékéig véglegesen beszedjék,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

1. Végleges kiegyenlítő vám kerül kivetésre azon rozsdamentes acélhuzalok behozatalára, amelyek:

– 2,5 vagy annál nagyobb tömegszázalékban nikkelt tartalmaznak, a 28 tömegszázalék vagy annál több, de 31 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű nikkelt és 20 tömegszázaléknál több, de maximum 22 tömegszázalék krómot tartalmazó huzal kivételével,

[11] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, 1049 Brussels, Belgium

– kevesebb, mint 2,5 tömegszázalékban nikkelt tartalmaznak, a 13 tömegszázalék vagy annál több, de 25 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű krómot, és 3,5 tömegszázalék vagy annál több, de maximum 6 tömegszázalék alumíniumot tartalmazó huzal kivételével,

jelenleg a 7223 00 19 és 7223 00 99 KN-kódok alá tartoznak, és Indiából származnak.

2. Az alábbi vállalatok által előállított, az (1) bekezdésben meghatározott termék vámfizetés előtti, uniós határparitáson számított nettó ára alapján alkalmazandó végleges kiegyenlítő vámok a következők:

Vállalat	Vám (%)	Kiegészítő TARIC-kód
Raajratna Metal Industries, Ahmedabad, Gujarat	3,7	B775
Venus Wire Industries Pvt. Ltd, Mumbai, Maharashtra	3,0	B776
Precision Metals, Mumbai, Maharashtra	3,0	B777
Hindustan Inox Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B778
Sieves Manufacturer India Pvt. Ltd., Mumbai, Maharashtra	3,0	B779
Viraj Profiles Vpl. Ltd., Thane, Maharashtra	0,0	B780
KEI Industries Limited, Újdelhi	0,0	B925
A mellékletben felsorolt vállalatok	3,4	B781
Minden más vállalat	3,7	B999

3. Eltérő rendelkezés hiányában a vámtételekre vonatkozó hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni.

2. cikk

Véglegesen be kell szedni a behozatalokra a 419/2013/EU rendelettel kivetett ideiglenes kiegyenlítő vámokkal biztosított összegeket azon rozsdamentes acélhuzalok tekintetében, amelyek:

– 2,5 vagy annál nagyobb tömegszázalékban nikkelt tartalmaznak, a 28 tömegszázalék vagy annál több, de 31 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű nikkelt és 20 tömegszázaléknál több, de maximum 22 tömegszázalék krómot tartalmazó huzal kivételével,

– kevesebb, mint 2,5 tömegszázalékban nikkelt tartalmaznak, a 13 tömegszázalék vagy annál több, de 25 tömegszázalékot nem meghaladó mennyiségű krómot, és 3,5 tömegszázalék vagy annál több, de maximum 6 tömegszázalék alumíniumot tartalmazó huzal kivételével,

jelenleg a 7223 00 19 és 7223 00 99 KN-kódok alá tartoznak és Indiából származnak.

A biztosított összegeknek a végleges kiegyenlítő vámtételen felüli részét el kell engedni.

3. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben,

a Tanács részéről
az elnök

MELLÉKLET: A mintában nem szereplő indiai együttműködő exportáló gyártók

TARIC-kiegészítő kód: B781

Vállalat neve	**Település**
Bekaert Mukand Wire Industries	Lonand, Tal. Khandala, Satara District, Maharastra
Bhansali Bright Bars Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Bhansali Stainless Wire	Mumbai, Maharashtra
Chandan Steel	Mumbai, Maharashtra
Drawmet Wires	Bhiwadi, Rajastan
Garg Inox Ltd.	Bahadurgarh, Haryana
Jyoti Steel Industries Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Macro Bars and Wires	Mumbai, Maharashtra
Mukand Ltd.	Thane
Nevatia Steel & Alloys Pvt. Ltd.	Mumbai, Maharashtra
Panchmahal Steel Ltd.	Dist. Panchmahals, Gujarat